

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/327/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111227053
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6111227053.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni Q. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXXX/X, XXX XX D. Bystrica, t. č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou E. N., tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, v konaní o zaplatenie 3.942,17 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/244/2011-74 zo dňa 25. 09. 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na náhrade trov konania sumu XX,XX € na účet právneho zástupcu, advokáta JUDr. X. C., č. XXXXX-XXX/XXXX, VS XXXXXX, v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd konanie na základe späťvzatia návrhu na začatie konania zastavil. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP) tak, že navrhovateľa zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo 99,15 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, okresný súd uviedol, že mu náhradu trov konania priznal, ale vzhľadom k tomu, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, v ktorom vzniesol vedľajší účastník námietku premlčania, je opakovane podávané a právne nenáročné, krátil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne celkovo uplatnené trovy o 1/3, t. j. priznal mu sumu 99,15 €. Konštatoval, že aj odporkyni by bolo možné priznať náhradu trov konania, ale odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa do výroku, ktorým okresný zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia, navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľa v občianskom súdnom konaní a vstup združenia do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Uviedol, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť spotrebiteľom právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z. z., podľa ktorej cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä

združenia na ochranu spotrebiteľov. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktorý bude v danej oblasti aj materiálne a personálne vybavený a odborne kompetentný. Navrhovateľ okresnému súdu vytkol, že nepostupoval správne, keď združeniu na ochranu spotrebiteľa zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania, nakoľko podľa navrhovateľa, existovali podľa § 150 OSP dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v tom, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporkyne za účelom ochrany jej práv z vlastnej iniciatívy, tejto však bol v zmysle § 29 ods. 2 OSP súdom ustanovený opatrovník. Uvedol, že z vlastných skúseností má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je podľa navrhovateľa zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania nemá združenie žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Vedľajší účastník navyše viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Podľa navrhovateľa trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 OSP. Na základe uvedených skutočností navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania podľa § 220 OSP zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 € pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 € s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,16 € s DPH.

V podaní, ktoré bolo doručené okresnému súdu elektronickými prostriedkami a ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom sa odvolal proti uzneseniu okresného súdu v časti trov vedľajšieho účastníka aj vedľajší účastník a v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie, nakoľko okresný súd na rozhodnutie o trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka síce správne aplikoval ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP, ale nesprávne postupoval v tom, že vedľajšiemu účastníkovi mal priznať náhradu trov konania v celom rozsahu. Podľa názoru vedľajšieho účastníka argumentácia okresného súdu o dôvodoch pre krátenie náhrady trov konania je nepresvedčivá a nespravodlivá, pretože žalobcovi v konaniach, do ktorých nie je združenie schopné z kapacitných dôvodov vstúpiť, sa náhrada trov konania za opakované a právne nenáročné žaloby nekráti. Vedľajší účastník na strane odporkyne ďalej v odvolaní poukázal na viaceré rozhodnutia súdov SR, kde súdy rozhodli tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznali plnú náhradu trov konania. Vedľajší účastník na strane odporkyne ďalej v odvolaní poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09 a tiež na novelizované znenie § 137 OSP, podľa ktorého trovy konania sú okrem iného náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu a odmena za zastupovanie ak je zástupcom advokát. Vedľajší účastník v odvolaní zároveň vyjadril nesúhlas, s tým, že mu okresný súd nepriznal DPH a uviedol, že rovnaké osvedčenie o pridelení daňového identifikačného čísla, ktoré je osvedčením na účely DPH, predkladá aj žalobca. Opätovne vyčíslil trovy konania, a zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania. V podaní zo dňa 27. 11. 2012 sa vedľajší účastník na strane odporkyne vyjadril k obsahu odvolania navrhovateľa a vo vyjadrení okrem iných skutočností uviedol, že pokiaľ navrhovateľ namietal, že združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, tak uvádza, že združenie má len jednu takúto členku, ktorá žiadnu právnu prax nevykonáva. Ďalej uviedol, že oprávnenie združenia vstupovať do konaní v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP je jeho zákonným oprávnením, ktoré nemôže navrhovateľ v žiadnom prípade spochybňovať, pričom je vecou samotného združenia, či bude spotrebiteľov v súdnych konaniach zastupovať na základe plnomocenstva podľa § 25 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov alebo či bude do konaní vstupovať ako vedľajší účastník na ich podporu podľa ust. § 93 ods. 2 OSP, pretože obidve formy ochrany spotrebiteľa zo strany združenia sú úplne rovnocenné. Združenie v snahe chrániť práva spotrebiteľa vo väčšom rozsahu si zvolilo z praktických dôvodov práve takúto formu ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nekalými obchodnými praktikami, a pred vymáhaním evidentne premlčaných pohľadávok. Rovnako ako v odvolaní vedľajší účastník na strane odporkyne aj vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa poukázal na viaceré rozhodnutia súdov SR, kde súdy uviedli, že právnym zastúpením vedľajšieho účastníka nedochádza k zbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

V podaní zo dňa 05. 11. 2012 sa k obsahu odvolania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vyjadril navrhovateľ a vo vyjadrení uviedol, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi

neporušuje súd základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Súd pri každom účastníkovi konania skúma, či boli trovy konania vynaložené účelne a či je dôvod na priznanie náhrady trov konania proti neúspešnému účastníkovi. Uvedené sa týka aj vedľajšieho účastníka. Poukázala na právny názor Ústavného súdu SR, ktorý vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03 ako aj na právny názor Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý vyslovil v rozhodnutí sp. zn. XXCo/XXX/XXXX. Vo vzťahu k argumentácii vedľajšieho účastníka týkajúcej sa ust. § 137 OSP, navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka uviedol, že združenie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne, odporkyňa však v konaní nezastupuje. Z uvedeného dôvodu nemožno podľa navrhovateľa pri zdôvodňovaní oprávnenosti nároku na náhradu trov konania argumentovať vyššie uvedeným ustanovením, nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže podľa jeho názoru ide najmä o Centrum právnej pomoci. Opätovne zdôraznil, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd podľa navrhovateľa prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 OSP a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 220 OSP zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa a vedľajšieho účastníka podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním navrhovateľa a vedľajšieho účastníka napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že v danom prípade k zastaveniu konania došlo v dôsledku procesného zavinenia navrhovateľa, preto navrhovateľovi vznikla podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia.

Podľa ust. § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však bez správania odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Po preskúmaní veci odvolací súd ďalej uvádza, že odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu je vecne správne. Účelnosť vynaložených trov konania vedľajšieho účastníka treba v každom prípade posudzovať individuálne a vychádzať z okolností špecifických pre každý jednotlivý spor. V danom prípade Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne oznámením zo dňa 24. januára XXXX z vlastného podnetu. V predmetnom podaní žiadalo, aby mu súd doručil návrh na začatie konania s prílohami. V podaní zo dňa XX. XX. XXXX sa vedľajší účastník vyjadril tak, že nárok navrhovateľa sa stal splatným XX. XX. XXXX a keďže navrhovateľ podal žalobu dňa XX. XX. XXXX celý jeho nárok je premlčaný; zároveň tým vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku a žiadal žalobu zamietnuť. Následne zobral navrhovateľ žalobu v celom rozsahu späť (v podaní zo dňa XX. XX. XXXX) a navrhol konanie v celom rozsahu zastaviť, pričom zároveň navrhol, aby súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, čo odôvodnil tým, že podľa jeho názoru konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, na čo by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 OSP a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne ustálil, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania, v dôsledku čoho mu vznikla povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania. V nadväznosti na uvedený záver potom okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu správne krátil trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka konania v zmysle ust. § 150 ods. 1 OSP, pretože vzhľadom na vysoký počet sporov s rovnakou problematikou už skutočne možno konštatovať,

že podania vedľajšieho účastníka sú jednoduché a právne nenáročné, keď vedľajší účastník len do ich v podstate rovnakého textu jednou alebo dvoma vetami konštatuje fakt, že pohľadávka navrhovateľa je vzhľadom na jej splatnosť a dátum podania žaloby premlčaná.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil, konštatujúc, že okresný súd postupoval správne, keď vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia zodpovedajúcich DPH z odmeny a z režijného paušálu, pretože predložením osvedčenia o pridelení daňového identifikačného čísla vedľajší účastník nepreukázal, že je platiteľom DPH (na to mal predložiť osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, pretože tak navrhovateľ ako aj vedľajší účastník neboli v odvolacom konaní úspešní.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.